

Именика на българскитѣ владѣтели, билъ князь Тервелъ. Въ царуването на този храбъръ и мждъръ владѣтель младата българска държава била въ цвѣтеще положение. Тервелъ ималъ силна и добръ организирана войска, съ която (718) нападналъ арабитѣ, които (717—718) съ 180,000 войници и 2,600 военни и транспортни кораби обсаждали Цариградъ, разбилъ ги, както никой до тогава, и спасилъ византийската столица отъ неминуема катастрофа, защото разбититѣ араби слѣдъ това веднага дигнали обсадата⁸³. Но прѣди това Тервелъ се намѣсилъ и въ византийскитѣ династични борби, като (705) се съгласилъ да помогне на Юстиниана II, нареченъ Ринотлитъ, да си възвърне бащиния царски прѣстолъ съ условие, да му даде за жена дъщеря си отъ първия бракъ, да му отстъпи частъ отъ византийската държавна територия и да му даде и много други подаръци въ дрехи и пари⁸⁴. И дѣйствително Юстинианъ слѣдъ повторното си възкачване на царския прѣстолъ точно изпълнилъ задълженията си. Той между другото отстъпилъ на Тервеля областта „Загорие“, която се простирала между старата и първа българо-византийска граница и стария окопъ, сега нареченъ Еркесия, който захваща отъ Черно-Море при лагунитѣ на Бургаския заливъ и отъ тамъ върви до срѣдното течение на Марица около сегашния градъ Търново-Сейменъ⁸⁵. Тервелъ безспорно разширилъ държавата си и къмъ другитѣ направления, но за това нѣмаме извѣстия. Разпространението и увеличението на

⁸³ Theoph. I, 611.

⁸⁴ „ 573.

„ Niceph. 47, 48.

⁸⁵ Иречекъ К. Пжтувания, 682—686.

„ Cedr. I, 780. „Ἰουστινιανὸς τὸ δεύτερον ἔτη ε'. παραλαβὼν τὴν βασιλείαν, ὥρα πολλὰ δοῦς τῷ Τέρβελι καὶ βασιλικά σκεύη καὶ χώραν τῆς Ῥωμαίων γῆς κόζας τὰ νῦν λεγόμενα Σαγόρια, ἀπέλυσεν αὐτὸν ἐν εἰρήνῃ“.